

Bayer Zsolt: Húsvét el?tt

2025 április 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A RÉGI JOBB VOLT – Ahogy tobzódik az abnormális, úgy er?södik a normális, Lucifer még tapsikol.

Az Úr (gúnnyal): Legyen, amint kívánod. / Tekints a földre, Éden fái közt / E két sudar fát a kell? középen / Megátkozom, aztán tiéd legyen.

Lucifer: Fukar kezekkel mérsz, de hisz nagy úr vagy, / S egy talpalatnyi föld elég nekem, / Hol a tagadás lábát megveti, / Világodat meg fogja dönteni. (Indul.)”

Elindult. Úton van mindig, fáradhatatlanul, s most megérkezett. Megérkezett hozzánk, berendezkedett nálunk, és úgy t?nik, nyerésre áll.

„Az Európát érint? migrációs válság valójában civilizációs válsággá szélesedett, a Kelet Nyugatra jött – fogalmazott. – Az iszlám kultúra új területeket foglal magának, egyre nagyobb számban telepednek le muszlimok Nyugat-Európa városaiban. […] Európa politikai illúzióba ringatja magát, amikor azt gondolja, hogy az iszlám világból jött emberekkel együtt nem kapja meg azokat a törvényeket, szokásokat és konfliktusokat, amelyek e kultúrán belül hosszú évszázadok óta léteznek.”

Miniszterelnökünk szavait meg sem próbálják cáfolni, azon egyszer? oknál fogva, hogy cáfolhatatlanok. Ez van. És még csak nem is ez a legnagyobb baj. Mert ha lenne egy er?s, magabízó és magabíró kereszténység, akkor lenne ellener?. S persze akkor itt sem lennének, mert itt sem lehetnének, akik az életünkre és a világunkra törnek. De itt vannak, mivel nincs magabíró és magabízó kereszténység.

Lucifer ott kezdte a munkát, igen eredményesen. Például Brüsszelben:

„Több mint ötszázan sereglettek össze a molenbeeki Keresztel? Szent János-templomban nagyböjt harmadik vasárnapjának estéjén. Tán a hatos misére? Nem, olyan ott nincs, elegend? egyetlen délel?tti szertartás – hanem iftar vacsora zajlott, ramadán alkalmából, ünneplend? a napnyugtát. Bent, a templomban, hosszú asztalok mellett.

Muszlim lakomával, müezzinnel, amerikai dalokkal, palesztin zászlóval és baseballsapkás férfiakkal egy szemlátomást kiválóan brüsszelizálódott kameruni plébánosra bízott katolikus templomban. Amelynek véd?szentje a száskát ev? aszkéta és vértanú Keresztel? Szent János, akinek b?nbánatra hívó szavaira sorra keresztelkedett meg Júdea és a Jordán egész vidéke. »Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit« – mondta; »a fejsze már a fák gyökerén van: kivágnak és t?zre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt« – figyelmeztetett, hogy most a nevét visel? templomban a kultúrák »sokszín?ségét« ünnepeljék háromfogásos arab menüvel, szigorúan bor nélkül, nem zavartatva magukat a színes molinókkal eltakart oltártól és tabernákulumtól.”

Lucifer is ott volt ezen a vacsorán. S amikor a muszlimok legjobban érezték magukat, bement a lepel mögé, s beleröhögött a Megváltó arcába. – Na, mit szólsz? Milyen a teljes önfeladás? Hát ilyen. Éppen ilyen. És a f?sodor szerint ezt most körbe kell táncolni, lehet?ség szerint szivárványszín? öltözékben, a férfiak szoknyában, a n?k munkásoverallban és bakancsban, Lucifer pedig ott megy elöl, s tilinkózik hozzá „modern” és „népszer?” muzsikát.

Tényleg, belegondoltak már, hogy amikor a feketék tényleg el voltak nyomva, amikor rabszolgák voltak, akkor bluest és gospelt énekeltek és játszottak, meg jazzt, és maga volt a csoda, amit m?veltek, s Louis Armstrong fújta a trombitáját, ahogy nem fújta senki más, s azt énekelte, hogy „I see skies of blue and clouds of white / The bright blessed days, the dark sacred nights / And I think to myself / What a Wonderful World”.

Amióta nincsenek elnyomva, azóta kilós fuksszal a nyakukban, leírhatatlan kéztartással és pofával azt rappelik, hogyan fogják megölni egymást, no meg a szemét fehérek… anyját. Lucifer áll a slágerlisták élén. Amúgy milyen érdekes: mikor diktatúra volt idehaza, olyasmiket énekeltek nekünk rendkívül tehetséges, gyakran zseniális zenészek és énekesek, hogy például:

„Ne gondold, ó ne, hogy tied a világ, / Nem fog mindig a szerencse könyörögni hozzád / És ha még most tied a szó, / Ne hidd, hogy így marad örökre, / Ajánlom, t?njél el a színr?l sietve.” Vagy azt, hogy: „A park az a hely, hol valódi f? akad, / Nézni lehet, de rálépni nem szabad, / Ha sírnék vagy káromkodom, / Bár ott ülsz a szomszéd padon, / Nem hallanád. / Járnak a villamosok, / Huszadik századi városlakó vagyok.”

Esetleg még azt, hogy: „A kocsmában, ott van a nagy élet, / Tompulnak az agyak, élesek a kések, / S?r? a leveg? az olcsó sör szagától, / Eleged van már e kib…szott világból.”

És mi értettük. Ma, amikor nincs semmiféle diktatúra, csak a tökéletesen félreértelmezett, rettenetes luciferi szabadság van, akkor meg féltehetségek és teljesen senkik olyasmiket dalolnak nekünk, hogy például: „Most hogy végre itt vagy, mehet a rap a javából / Csak egy n?t b…sztam meg tegnap de az legalább anyád volt / Csak egy n?t b…sztam meg de az legalább anyám volt / Szerinted mér hívlak tesómnak fiam? Most mit parázol?” –, továbbá: „Az

este hátralév? részében sem tespedtem / Hajnalban Palvin Barbara lenyelte a testnedvem / Kérdezd csak meg t?le, ha azt hiszed, kitalálom. Corvinus Gólyahajó 2013.”

Ezt is értjük. És egy szerencsétlen, már nagyon fiatalon elnyomorodott lelk? és agyú leányka azt üvölti közben, hogy „mi vagyunk a kib…szott jöv?!!!” – és tényleg ?k, s a jöv? ilyetén jellemzése tökéletesen helytálló, t?pontos, hiszen ?k jönnek majd. Lucifer pedig dörzsöli a kezeit, vigyorog, mert mindig elfelejti, hogy az ? gy?zelmei mindig kérészélet?ek.

Az a „kib…szott” jöv? nagyon rövid lesz, s aztán majd az inga visszalendül. De most úgy t?nik, teljes a diadal:

„A lengyel papok csaknem 50 százaléka az er?szak valamelyik formájával szembesült az utóbbi hónapokban, dönt? többségük úgy látja, hogy az elmúlt tíz évben n?tt a lelkészekkel szembeni agresszivitás – derül ki a lengyel katolikus egyházi statisztikai intézet kutatásából.

A kutatás a templomokat és egyéb vallási helyeket ért támadásokra is kitért. Az ilyen incidenseket a megkérdezettek 19,3 százaléka er?sítette meg saját egyházközségére vonatkozóan. A papok 15,4 százaléka szentmisék megzavarását tapasztalta. A lelkészek 90 százaléka úgy látja, hogy inkább akkor érzi magát biztonságban a plébánián kívül, ha nem visel reverendát. A velük szembeni növeked? er?szak f? okának a papok 96,4 százaléka a médiát jelölte meg. Ezzel párhuzamosan említették a lengyel társadalomban fennálló ideológiai és politikai konfliktusokat (91,1 százalék), valamint a papok magatartásával összefügg? személyes lelki sérüléseket (75,2 százalék). A papok 85,9 százaléka úgy ítéli meg: az utóbbi 10 év folyamán n?tt az egyházi személyek szembeni agresszivitás szintje Lengyelországban.”

Ez az a Lengyelország, amelyet a kereszténység legutolsó és biztosan megdönthetetlen bástyájának hittünk, az a Lengyelország, amely II. János Pál pápát adta a világnak. Most Tuskot adja. Meg Sikorskit.

Olyan ez éppen, mint belegondolni, a diktatúrában Zsurzs Éva készített nekünk tévéjátékokat, Abigélt és A fekete várost. Ma meg a Farm VIP megy és az Észbontó.

Lucifer gy?zött. Gy?zött?

„Megd?lt az évtizedes rekord: tízezer feln?ttet keresztelnek meg idén húsvétkor Franciaországban Több mint kétszeresére n?tt a feln?ttkeresztelések száma Franciaországban 2015 óta, amikor mindössze 3900 feln?tt részesült szentségben, szemben az idei 10 394-gyel, ami 160 százalékos növekedést jelent tíz év alatt – számol be a Catholic News Agency. Az idei feln?tt katekumenek 42 százalékát a diákokból és fiatal szakemberekb?l álló, 18–25 éves korosztály teszi ki, felülmúlva a megtér?k számában idáig domináló 26–40 évesek korcsoportját – derül ki a felmérésb?l. Nem elszigetelt jelenség: világszerte növekszik a keresztények száma.

Az Egyesült Királyságban a hívek számának hasonló megugrásáról számol be a CNA április 14-én, hétf?n közzétett felmérése. Az európai keresztények számának növekedésével egy id?ben az Egyesült Államokban kiegyenlít?dni látszik egy húszéves fogyatkozás a hívek számában. Észak-Amerika feln?ttlakosságának 62 százaléka vallotta magát keresztténynek egy legutóbbi felmérésben (ebbe a római katolikus hívek mellett beletartoznak a protestáns és neoprotestáns szekták is), ez a szám 2019 óta „viszonylag stabil”. A n?k száma továbbra is meghaladja a férfiakat a katekumenek között, a keresztségre készül?k 63 százalékát teszik ki. Másik megfigyelés, hogy megfordult a városi és vidéki megkeresztelked?k száma az el?z? két évi adatokhoz képest, a városiak javára.”

Úgy t?nik, ahogy n? a nyomás, úgy növekszik az ellenállás. Ahogy tobzódik az abnormális, úgy er?södik a normális. Lucifer még tapsikol. De már nem sokáig.

Krisztus feltámadott! Készüljetek…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló